PRAÅ KI STUDENT NA DIPLOMSKOM RADU U BIH

Subota, 13 August 2011

ÄŒeški nogometni struÄ•njak JIRI PLIŠEK (39), jedan od najzasluÅ¾nijih za strelovit uspon EDINA DÅ½EKE, prije mjesec dana preuzeo je voÄ‘enje nogometne ekipe SARAJEVA;

ÄŒeški nogometni struÄ•njak JIRI PLIŠEK (39), jedan od najzasluÅ¾nijih za strelovit uspon EDINA DÅ½EKE, prije mjesec dana preuzeo je voÄ‘enje nogometne ekipe SARAJEVA; u razgovoru za SB, prvom velikom intervjuu koji je dao po dolasku u Sarajevo za neki od bh. medija, Ä•eški struÄ•njak priÄ•a o tome kako je otkrio EDINA DÅ½EKU, kako je njegova domovina idealna za razvoj mladih bh. nogometaša, razlozima zbog kojih je napustio Å½ELJEZNIÄŒAR i onim zbog kojih je došao u SARAJEVO

Otkako zna za sebe, Jiri Plišek lud je za brazilskim naÄ•inom igranja nogometa. Od malih je nogu upijao svaki pokret, potez ili detalj sa utakmica brazilskih asova i carioce su dobrim dijelom zasluÅ¾nim zašto je odabrao nogomet i trenerski poziv kao svoj Å¾ivotni put. U Sarajevo je prvi put došao prije osam godina kada je, kao popriliÄ•no nepoznat našoj javnosti, imenovan za trenera sarajevskog Å½eljezniÄ•ara. Osam godina kasnije je ponovo u BiH, ovoga puta kao prvi Ä•ovjek struke Sarajeva, od kojeg sa svojim suradnicima Å¾eli izgraditi pristojan, respektabilan i dobro organiziran nogometni klub. A recept za to je, kako stalno potcrtava, iskljuÄ•ivo ozbiljan rad. "Moja trenerska filozofija je jasna, radi se na taj naÄ•in da svi daju sve od sebe, da se radi pošteno i da svi rade za svoj tim", kaÅ¾e Ä•eški struÄ•njak na poÄ•etku razgovora za Slobodnu Bosnu. "IgraÄ•i moraju znati da je zajedniÄ•ki rad osnova svega. Drugo, naravno da svi Å¾elimo da pobjeÄ‘ujemo, ali trebamo pobjeÄ‘ivati tako da poštujemo protivnika, da ga repesktiramo, ali da budemo uvjereni u isto vrijeme u svoj kvalitet. A kvalitet ne postoji ako igraÄ• nije svjestan da samo talenat u nogometu ne znaÄ•i ništa. Talenat je samo mali dio mozaika koji Ä•ini igraÄ•a, mozaika u kojem su vaÅ¾ni dijelovi timski rad, kondicija, snaga, disciplina... Nogomet treba gledati kao na mozaik sastavljen iz mnogo sitnih dijelova koje treba znati sklopiti."

DÅ½EKI JE SUÄ•ENO DA POSTANE VELIKI

ÄŒeški struÄ•njak je, ako ne najvaÅ¾niji, onda sasvim sigurno jedan od malobrojnih kojem Edin DÅ¾eko treba zahvaliti na fantastiÄ•noj karijeri. U vrijeme dok je radio kao trener sarajevskog Å½eljezniÄ•ara Plišek je, uz Amara Osima, bio rijedak primjer nogometnog struÄ•njaka koji je prepoznao kako se ogroman potencijal krije u sadašnjem napadaÄ•u Manchester Cityja. "Sve to sa Edinom je malo sreÄ‡a a malo i sudbina", priÄ•a Plišek. "Naravno, prije svega Ä•ovjek mora biti uvjeren u svoj put i vjerovati u ono što radi i Å¾eli. Ja sam vjerovao, a i Edin je ista takva osoba. Kada sam poÄ•eo raditi sa njim, nismo se slagali. Sklonio sam ga iz prvog tima i kazao sam mu da ako ne bude radio onako kako treba neÄ‡e iskoristiti svoj talenat i neÄ‡e u Å¾ivotu ništa postiÄ‡i ništa. Trebalo je malo vremena da shvati, ali je to prihvatio, shvatio je da mora uÄ•iti, da Å¾estoko raditi, da mora na svakom treningu davati sve od sebe da postane odgovoran, da prihvati sve te sitnice koje Ä•ine dobrog igraÄ•a. On je to ispoštovao i brzo je napravio veliki iskorak. Njemu i svima koji su ga okruÅ¾ivali, prijateljima i roditeljima, kazao sam da ne treba niko da radi stvari umjesto njega. Na terenu kao i u Å¾ivotu se, u konaÄ•nici, borimo sami. Ako on nauÄ•i da Ä‡e stalno imati nekoga pored sebe ko Ä‡e ga Ä•uvati, ko Ä‡e rješavati probleme za njega, nam šanse da postane igraÄ•. Sve je to shvatio i Edin se veoma promijenio nakon nekih 14 dana zajedniÄ•kog rada. Zato sam ga i zvao kada sam otišao iz Å½eljezniÄ•ara jer sam vjerovao u njega, a i on je vjerovao u mene. Kada sam ga zvao i pitao Å¾eli li doÄ‡i raditi sa mnom u ÄŒešku, on je odmah rekao 'HoÄ‡u!' Mislim da je to bila velika stvar za njega, ali i za mene i sve nas koji smo uÄ•estvovali u njegovom razvoju." Iako Ä‡e danas svakome ko zna kako je DÅ¾ekin talenat u Å½eljezniÄ•aru bio osporavan i kako su treneri u klubu smatrali da je neperspektivan zvuÄ•ati Ä•udno, no Plišek kaÅ¾e kako je od prvog dana vjerovao da Ä‡e Edin postati dobar nogometaš. "Od poÄ•etka sam bio uvjeren. MeÄ‘utim, više sam problema zbog Edina imao u ÄŒeškoj nego u Bosni. Oko njega je ovdje situacija bila pomalo konfuzna, ali u ÄŒeškoj niko nije vjerovao u njega, nisu vjerovali da u Bosni postoji tako talentiran igraÄ• za kojeg moraju davati novac. Dugo i mukotrpno sam morao pregovarati, morao sam ga štititi u prvim danima kada je došao u ÄŒešku. A bez vjere u njega, ništa od toga ne bi bilo moguÄ‡e", priÄ•a Ä•eški struÄ•njak dodajuÄ‡i kako se u cijelo priÄ•i najlakše dogovorio sa tadašnjim Ä•elnicima sarajevskog kluba. "S njima nije bilo nikakvih problema. Tada u Å½eljezniÄ•aru nije bilo nikoga ko bi kazao da je obešteÄ‡enje koje nudimo malo, da to nije igraÄ• kojeg Ä‡e pustiti u ÄŒešku. Niko nije govorio da je to dijamant. Imali smo laku situaciju. PoÅ¾eljeli smo ga i dobili smo ga odmah."

Kada je Å½eljezniÄ•ar na ime obešteÄ‡enja od Teplica dobio stotinu hiljada maraka, neki od ljudi iz najuÅ¾eg Å½eljinog rukovodstva kazali su kako je taj novac za njih bio kao dobitak na bingu. Danas, nakon što je DÅ¾eko postao najskuplje plaÄ‡eni igraÄ• sa balkanskih prostora, Plišek kaÅ¾e kako je DÅ¾eko zapravo bio bingo za ostale mlade talentirane nogometaše iz BiH. "Ne znam je li on bio bingo za Å½elju. Za nas koji smo radili i brinuli se za njega sigurno jeste poseban zato što nam je u ÄŒeškoj otvorio vrata i dao puno prostora za rad sa mladim bosanskim igraÄ•ima. Mislim da smo uradili puno za njih, ne samo da ih izgradimo kao nogometaše nego i kao ljude", kaÅ¾e Plišek. On pri tom misli na Aidina MahmutoviÄ‡a, Admira LjevakoviÄ‡a, Anesa HaurdiÄ‡a, Jasmina ŠÄ‡uka, Aldina ÄŒajiÄ‡a, Zorana MilutinoviÄ‡a..., mlade momke iz Zenice, Mostara, Sarajeva, Laktaša koji svo karijere danas grade u Ä•eškim klubovima. U vrijeme dok je radio u Teplicama, u ovom je klubu igralo šest bh. nogometaša. Pored MahmutoviÄ‡a i LjevakoviÄ‡a, dres nekadašnjeg DÅ¾ekinog kluba nosili su Aldin ÄŒaj Alen MelunoviÄ‡, Muamer Gagula i Adi MehremiÄ‡. "Napravili smo dobru reklamu za bosanske igraÄ•e jer je 80 posto tih momaka koji su došli u ÄŒešku tamo i ostalo, i izgradilo svoje pozicije u klubovima. Uradili smo veliki posao obzirom šta se sve dešava u bosanskom nogometu, koliko ima problema u organizaciji i sistemu rada. ÄŒeška je odliÄ•na za mlade igraÄ•e jer su oni tamo izgradili radne navike, sistem i disciplinu. NauÄ•ili su kako se ponašaju i rade profesionalno a to je za njih velika stvar. Imaju ogroman talenat i u ÄŒeškoj imaju priliku da nauÄ•e na koji naÄ•in izgraÄ‘ivati potencijal tako da odlaze spremni u, recimo, Bundesligu jer su veÄ‡ navikli na taj sistem rada i odnosa."

BOSANCI ZNAJU KOLIKO IH CIJENIM

Plišek je iz Å½eljezniÄ•ara morao otiÄ‡i u sezoni u kojoj je ovaj klub bilješÅ¾io dobro rezultate a smijenjen je kad je tim bio prvi na tabeli Premijer lige. "Bilo je to djelo loših ljudi a svako u Å¾ivotu za svoja djela plaÄ‡a raÄ•un", komentira danas, osam godina nakon odlaska iz Å½eljezniÄ•ara. Pravi razlozi ostavke nikada nisu objavljeni, priÄ•alo se mnogo o sukobima u klubu, bojkotu najiskusnijih igraÄ•a u utakmici protiv bugarskog Litexa... "Od svega ponešto ima u tim priÄ•ama. Ljudi koji su mene doveli došli su u konflikt sa ljudima koji su htjeli doÄ‡i na njihovo mjesto. Naravno da ja u tom sukobu nisam bio u planovima i konceptima ovih drugih koji su, da bi ostvarili ono što su htjeli i mene sklonili, iskoristili neke ljude unutar kluba. O tome jesu li to bili igraÄ•i ili neko drugi sad ne treba priÄ•ati. Za mene je to sve prošlost i iskreno Å¾elim Å½elji sve najbolje. Å½eljezniÄ•ar kao klub u to vrijeme mojim odlaskom nije ništa dobio, pogotovo ne ništa pozitivno. S druge strane, ja jesam jer sam dobio šansu da radim sa Edinom, upoznao sam neke sjajne ljude koji su radili sa mnom u klubu. Ali isto tako dobio sam priliku da upoznam jednu drugu, tamniju stranu ovog posla i odnosa u Bosni. Mislim da smo, ustvari, jedini dobitnici bili Edin i ja." Kada je od Irfana RedÅ¾epagiÄ‡a, DÅ¾ekinog menadÅ¾era, sada Ä•lana UO Sarajeva dobio poziv da se vrati u BiH, nije nimalo dvojio. Nije ga, kaÅ¾e, brinulo ni to kako Ä‡e navijaÄ•i Sarajeva u svom timu prihvatiti drugog stranca-trenera u klupskog historiji, nekadašnjeg šefa struke rivalskog tima. "Da sam, kada sam dolazio prvi put, znao šta me Ä•eka, pobjegao bih za sedam dana", kaÅ¾e smijuÄ‡i se. "Mislim da su me ljudi ovako dobro prihvatili to zbog toga što, iako sam stranac, ljudi znaju da sam dosta uradio za Bosance. Mislim da je to stvar koja treba da se poštuje i ljudi to Ä•ine. Ljudi znaju kako sam se u proteklih osam godina ponašao, šta sam priÄ•ao o Sarajevu i Bosni. Sve to ljudi prepoznaju. Vratio sam se jer Å¾elim u Sarajevu napraviti nešto što neÄ‡e biti dobro samo za mene, sto neÄ‡e biti reklama nego dobro za sve. Nakon što sam okonÄ•ao rad u Å½elji, kazao sam ovdje ima puno talenata i da vjerujem o bosanske igraÄ•e. Svih ovih sedam-osam godina koliko me nije bilo u Sarajevu sam se ponašao na taj naÄ•in. Pratio sam igraÄ•e, pomagao sam, ali svakodnevno bio u kontaktu sa Sarajevom, sa ljudima koji Å¾ele da rade. Najviše sa Irfanom RedÅ¾epagiÄ‡em, jednim pametnim momkom koji zna šta znaÄ•i sistem. On me je stalno pitao, ako se jednoga dana ukaÅ¾e prilika, da li bi se vratio ovamo da pomognem, da radimo i da napravimo sistem za buduÄ‡nost." Raditi u Sarajevu, sada i prije osam godina, za njega je, kako kaÅ¾e, jedan od najveÄ‡ih izazova u karijeri. "U Å¾ivotu Ä•ovjek ne moÅ¾e razmišljati samo o rizicima, mora nešto Å¾eljeti da napravi. Nije teško raditi ekipom koja sve zna i u klubu u kojem imate sve. U Å¾ivotu je izazov raditi tamo gdje toga nema i probati nešto napraviti. A to ima svoju cijenu u Å¾ivotu. Sada sam u poziciji kada to mogu a sve u Bosni na mene djeluje veoma pozitivno." Ono što, s druge strane na njega negativno utiÄ•e, jesu uslovi rada u BiH. "Naravno da bismo svi htjeli da imamo bolje uslove jer je dobar teren i dobra oprema osnova kvalitetnog rada. To bi svaki omladinski pogon trebao imati i njima treba dati najviše podrške", kaÅ¾e Plišek. "Najviše mi smeta to što nemam potpuni mir tokom treninga. Kada radite na treningu, kada pokušavate prenijeti nešto igraÄ•ima, trebate imati potpuni mir. Ne trebam na treningu ljude koji nemaju veze sa ekipom. Svi treba da poštuju ekipu i ono što ona radi na treningu. Nedostaje mi komunikacije meÄ‘u ljudima u sistemu koji pokušavamo napraviti, ali kada doÄ‘emo do toga da ljudi uÄ‘u u sistem svako Ä‡e znati gdje mu je mjesto i šta je njegov posao. Za to ne treba novac, za to treba promijeniti mentalitet i posloÅ¾iti stvari u glavi", zaključuÄ•uje Ä•eški struÄ•njak. Prepun je optimizma i pored teškog poraza u kvalifikacijama u Europa ligi, uvjeren da Ä‡e u Sarajevo sa suradnicima izgraditi

stabilan klub bez tektonskih poremeÄ‡aja stresova kakvih smo svjedoci proteklih godina. "Uspjehe oÄ•ekuju svi navijaÄ•i svakog velikog kluba a Sarajevo je za ove prostore veliki klub i to uvijek treba naglašavati. Nismo došli tu da na mišiÄ‡e napravimo neki kratkoroÄ•an rezultat od Ä•ega nema koristi u buduÄ‡nosti. Å½elimo ustrojiti klub na naÄ•in na koji Ä‡emo svake sezone imati rezultate. Å½elimo klub koji ima buduÄ‡nost a to se ne moÅ¾e preko noÄ‡i. Vidim se tome i zato sam došao. Ali u tome se moraju vidjeti i svi ljudi u klubu, moraju pokazati da Å¾ele promjene, da Å¾ele raditi na naÄ•in na koji se radi svugdje u svijetu. Sam ne mogu ništa napraviti."

Monika i Jiri Plisek, privatno

"U SARAJEVU IMAMO SVE ŠTO OÄŒEKUJEMO OD Å½IVOTA"

JiÅ™í Plišek roÄ‘en je 21. avgusta 1972 godine u ÄŒeškoj, u mjestu Aš kod Karlovih Vary. U trenerskoj je karijeri vodio nekoliko Ä•eških klubova poput Viktorije Å½iÅ¾kov, praškog Motorleta, Mlade Boleslav, Teplica, Usti nad Labem i praške Slavije. Prije osam godina bio je šef struÄ•nog štaba sarajevskog Å½eljezniÄ•ara. Obavljao je i duÅ¾nost sportskog direktora praške Sparte a radio je i kao selektor Ä•eških U-15, U-18 i U-19 nogometnih reprezentacija. U ÄŒeškoj ima tri sina, a u Sarajevu Å¾ivi sa suprugom, Slovakinjom Monikom. "Supruga mi je velika podrška. Monika je zbog Sarajeva napustila svoju kuÄ‡u, dala otkaz na poslu i došla ovdje sa mnom. Bilo bi mi puno teÅ¾e bez nje i ovo je moÅ¾da prilika da joj se zahvalim. Sinovi i Monika su mi velika sreÄ‡a, oni su moj Å¾ivot. Iako pratim nogomet, nisam više fanatik koji po cijeli dan gleda prijenose utakmica. DoÄ‘ete u godine kada shvatite da Å¾ivot nije samo nogomet, da ima mnogo stvari koje Ä•ine Å¾ivot i koje su bitnije, a to je porodica prije svih." Monika i Jiri uÅ¾ivaju u Sarajevu, oduševljeni su ljepotom bh. prijestolnice za koju smatraju da nimalo ne zaostaje za ostalim evropskim gradovima. "Pivo nije loše, ali naravno da nije onako dobro kao u Plzenu", kaÅ¾e Jiri slatko se smijuÄ‡i. Dodaje kako su supruga i on svaki dan prisutni na nekom od sportskih ili kulturnih dogaÄ‘aja. "Veoma volimo prirodu, planine koje okruÅ¾uju Sarajevo su prelijepe i stalno smo na nekom izletu. Blizu je i more i sve to skupa mi se sviÄ‘a. Super nam je, u Sarajevu imamo sve što oÄ•ekujemo od Å¾ivota."